

POLITISK BULLETTIN

SUF

NR. 7

ÅRG. 2

UTGITT AV SUFs SENTRALSTYRE, boks 6159, Etterstad, Oslo 6

innhold:

- "DOKUMENTER I ANLEDNING SUFs LANDSKONFERANSE 15. og 16. FEBR."
- Rapport fra landsmøtet i SF og "Stratos-møtet".
 - Sentalstyrets uttalelse etter SF-landsmøtet.
 - Dokumentasjon: Sjofle beskyldninger mot SUF.
 - Landsmøtemindretallets uttalelse.
 - Brev til dem som gikk fra landsmøtet.
 - Uttalelser fra landskonferansen i SUF 15. og 16. febr.

POLITISK BULLETIN

AKP

Utgitt av Forvaltningsorganet for AKPs partihistorie

Indhold

1. ...

2. ...

3. ...

4. ...

5. ...

SFs landsmøte. Oppsummering.

Merknad : gjennom avismeldingene, sammenholdt med rapporter fra delegater som var til stede, vil mange kamerater alt ha kjennskap til svært mye av det som skjedde på SF-landsmøtet.

Inntrykket vil likevel lett kunne preges av ensidighet, rykter og feilinformasjon. Derfor sender vi et relativt omfattende referat, sammen med den fulle teksten til de resolusjoner og uttaleleser som seinere ofte er gjengitt i dagspressen og kringkastinga.

A) 1. dag.

Ved landsmøteåpninga (fredag 7/2) var høyrefløyen, leda av sentralstyreflertallet og juntaen i "aksjon 69" sterkt på offensiven.

Venstrefløyens gruppe i fullmaktskomiteen foreslo ved begynnelsen av møtet et vedtak med innskjerping av at flere av vedtektenes paragrafer framleis gjalt - særskilt de paragrafer høyrefløyen hadde brutt under valga før landsmøtet. Det var tydelig at høyrefløyen kunne mønstre et stort flertall mot dette. I steden blei det vedtatt (forslag fra Per Wiberg) at fullmaktskomiteen skulle legge SFs vedtekter "til grunn" for sitt arbeid.

Ingen protesterte mot at alle "tvilsomme" representanter bare skulle få observatørstatus under konstitueringa. Dette gjalt 3 i landsstyret (Ringaker-Nordland, Søylen- N. Trøndelag og Sæbø- Rogaland) som var ulovlig kasta, og 3 som var ulovlig valgt i steden for dem. Videre samtlige delegater fra "splittede" lag, og alle fra lag med ulovlig medlemsbegrensning. Til forhistorieb : se TJEN FOLKET.

Høyrefløyen stemte en bloc på reine dagsorden - spørsmål og spørsmålet om valgkomite på dette tidspunktet. Høyreblokka hadde temmelig nøyaktig 99 stemmer. Mot disse stemte i beste fall mellom 50-60, i værste 30-40. Spørsmål til dagsordenen under de enkelte punktene blei klubba ned, og høyrefolka kom med tilrop som "filibuster" og "obstruksjon".

Ringakersaka. Det første stridsspørsmålet under konstitueringa. Ringaker var kasta på tvilsomt grunnlag. En stemme skilte og et papirlag (tryllet fram av den lokale høyreledelse v. Voksø & Schultz) var avgjørende. Høyrefløyen gjorde derfor taktisk tilbaketog. Enstemmig fullmaktskomitee (inklusive høyre !) gikk inn for at Ringaker var representanten, og lot Nordlands høyre i stikken. Ringaker blei godkjent med overveldende flertall. Dette taktiske trekket var ment å overbevise landsmøtet om at høyrefløyen var "rimelig" og "moderat".

Søylensaka. Vedtektsbruddet var for Nord-Trøndelag forsåvidt klarere enn for Nordland. Søylen var kasta på et privat innkalt møte, uten at dagsorden var sendt ut. Høyrefløyen hevdte til gjengjeld at han hadde svært klart flertall i fylket mot seg.

Avstemninga avslørte oppløsning i høyreblokka, Søylen blei underkjent med 89 mot 68 stemmer. Etter dette krevde de 68 fraksjonsmøte for å samrå seg. Høyre-representanter starta straks kraftig hetz, men høyreledelsen føyde seg likevel. Mot en bakgrunn av voldsomme protester, høyrefolk som nekta å forlate salen osv. blei venstrefraksjonsmøtet satt.

Fraksjonsmøtet viste at vedtektsbruddet hadde gjort et dypt inntrykk. Alle skjønnte at høyrefløyen nå ville nytte sitt flertall til å sette alle lover og regler i partiet til side. Dette hadde fått flere folk som stod på Fures punkter (aksjon 69) til å gå mot høyrefløyen.

Nåværende partiformann Solheim m. støtte av Brox framma "kompromissforslag" om at alle omstridte skulle godtas. Fraksjonsmøtet avviste med stort flertall dette skumle forslaget, som i praksis betydde å godta høyrefløyens oppsplitting av lag, eksklusjon av medlemmer osv.

I mellomtida hadde høyre fraksjonsmøte, og kom fram til at nettopp Solheims forslag sjølsagt var et godt "kompromiss". Det blei derfor vedtatt i plenum med ca. 120 stemmer. Over 20 stemte blankt, fordi de meinte at alle avstemninger om vedtektene var meningsløse etter høyrefløyens klare overgrep, og over 20 stemte mot.

Klokka 22.45 kunne landsmøtet konstitueres. 55 stemte blankt på spørsmålet om landsmøtet var lovlig satt i protest mot høgres ulovlige framferd.

Landsmøtets første dag betydde såleis en klar seier for venstre og SUF.

B) 2. dag.

Hele lørdag gikk med til den politiske debatten. Sigmund Grønmo m.fl. innledde. Debatten blei grundig vunnet av venstre og SUF.

Høgrefløyen gikk fram på en grov og ynkelig måte. Noen eksempler : Per Wiberg (nåværende viseform. i SF) tryglet i sin tid SUF om hjelp under Borregaard-saka. Han fikk det i form av en brosjyreaksjon som han takka pent for og skroyt av. På landsmøtet angrep han SUF for "frasemakeri" "manglende kunnskap om norsk virkelighet" og sa SUF "ikke hjalp" ham "på arbeidsplassen" ! Dette feige bakholdsangrepet gjorde dårlig inntrykk. Furre oppfordra folk til å pipe dersom "nokon" hevda at de var mer venstreorienterte enn andre. En opplagt sinnssyk høgremann anklaga venstrefolk for å være "agenter". Finn Gustavsen, Hans Olav Fekjær Kjell Cordtsen m.fl. deltok også i denne klassen.

Mange representanter tok avstand fra høgrefløyen, støtta venstresynspunkter og SUF, bl.a. mange militante fagforeningsfolk. En kamerat pekte på hykleriet hos Furre, som gikk inn for å kaste SUF og samtidig skulle framme "debatt" i SF : "debatt i SF uten SUF er som valg i sørvietnam". Kamerater fra SUF tilbakeviste høgrefløyens logner om at SUF ikke ~~har~~ kontakt med arbeidsplassene, og kom med konkrete eksempler. SFs faglige politikk blei knusende kritisert. Eh kamerat sa at SF nå minnet om det gudebildet kong Olav slo i stykker i følge sagaen : alle hadde meint det så svært så fint og flott ut, men nå kom ormer og krøp fram på alle kanter.

Litt før kl. 17.00 kom spørsmålet om redaksjonskomite for forslag pp. Dirigenten, Per Maurseth (nåværende viseform. i SF) foreslo avstemning over "hvilket forslag redaksjonskomiteen skulle legge til grunn for sitt arbeid". De to viktigste var her Furre punkter (SF-aksjonen) og Nordheims forslag (svarer til Gjessing-lånja, før sendt ut til SUF-laga).

Ved hardhendt manipulasjon og ulovlig avskjæring av vedtektsdebatten tvang Maurseth gjennom avstemning over om et forslag eller alle forslag skulle legges til grunn. Det blei stor missnøye med dette i salen (også i høgrefløyen) og Maurseth vant avstemninga med bare 102 mot 98 stemmer. Deretter blei Furres vedtatt lagt til grunn med 80-90 stemmer, 70-80 stemte for nordheims.

Resultatet var kaos. Midt under voteringa blei det framma misstillit mot Maurseth som dirigent, dette falt. Etter voteringa erklærte meddirigenten Bjørnseth (Hordaland) at han måtte trekke seg, fordi Maurseth nekta å konferere med ham om møteledelsen. Under intens klubbing fra Maurseth reiste nå også dirigenten Kappstad (Buskerud) seg nede i salen, og fortalte at han heller ikke kunne sitte etter gårdsdagen. Høgredirigenten Bjørnebekk hadde nemlig også nekta å konferere med meddirigenten. Folk framma ironisk forslag På gustavsen som ny dirigent. Samtidig ropte høgrefolk høyt opp om "filibuster".

Møtet fortsatte nå i et annet lokale etter tallelista, fram til over kl. 22.00. Svært mange ypperlige innlegg kom fra venstresida, mange fortalte at de ville gå dersom SUF blei ekskludert. Blant disse var flere stiftere av SF, og mange aktive fagtillytsmenn på grunnplanet.

Siste innlegg hadde formannen i SFs skattekomite, Svein Gåsemyr (kjent fra pen omtale i Gustavsens bok Rett På Sak). Gåsemyr hadde før landsmøtet prøvd intenst å mekle, men meinte at høgrefløyen i praksis alt før på dagen hadde kjørt gjennom splittelsen. Derfor la han fram opplysninger han hadde fått av Gustavsen i private samtaler, som klart avslørte at Gustavsen ønsket å ekskludere SUF og venstrefløyen. Gustavsen blei rasende, men kunne ikke tilbakevise Gåsemyr på noen overbevisende måte. Gåsemyrs innlegg blei seinere stensilert opp og delt ut på møtet (finnes vedlagt).

Etter den politiske debatten var det klarere enn noensinne at kløyvinga bare var et spørsmål om tid. Det det nå gjalt, var hvor mange som ville gå mot, og hvor grundig man kunne få avslørt høgrefløyens framferd før det sprakk.

C) 3. dag.

Ved åpninga av søndagsmøtet hadde valg redaksjonskomiteen gjennom sitt arbeid skåret vekk uvesentlige punkter, sånn at det var spørsmålet om SFu-grupper splittelsen skulle komme på. Høgre var nå sikte på at dette ville være tilstrekkelig. Derfor blei kragerøforslaget (se (vedlagt) trukket tilbake. Det samme blei punktet om at alle medlemmer skulle slutte opp om høgres nye partiprogram.

Prøveavstemning viste at SFu-grupper hadde stort flertall. Venstre krevde fraksjonsmøte. Høgre nekta, men blei likevel tvunget til å avbryte møtet da venstre ganske enkelt gikk.

På venstrefraksjonsmøtet var det enighet om at fleire kompromisser ikke var mulig. 37 sa de ville forlate landsmøtet for godt etter endelig vedtak, 28 ville gå ut i solidaritet med de andre, og så gå inn igjen. Disse 28 ville ikke alle bli i partiet, men de meinte de hadde bundet mandat fra laga om å bli på landsmøtet helt ut.

Endelig resultat : 131 for SFu-grupper, 67 mot, 8 avstoc.

Nå marsjerte venstre ut. Det viste seg at over 70 deltok i utmarsjen, ikke 65 eller 67, og over 40 av disse forlot landsmøtet for godt. Dette var bare delegater, landsstyremedlemmer og 3 SF-sentralstyremedlemmer, ikke medrekna gjestene fra SUF (påstått av Solheim m.fl.).

Etter bruddet var stemninga dårlig på det som var igjen av SF-landsmøtet. Valget av nytt sentralstyre m. total utskifting, sentristen Handegaard m.fl. må sees som et forsøk på å "lappe på" sårene. Det mest talende utslaget av stemninga kom da Nordheim blei valgt til l. varamann, mot voldsomme protester bl.a. fra Gustavsen.

D) Stratosmøtet.

De som gikk fra landsmøtet satte eget møte på Stratos kl. 14.45. Ut over dagen kom stadig flere delegater over til dette møtet, ~~ettersom~~ ettersom valga m.m. gjorde dem stadig mindre interreserte i å være lengre på SF-landsmøtet. Da landsmøtet var avslutta kom også de aller siste av venstredelegatene, med unntak av de som måtte reise ~~hjem~~ hjem øyeblikkelig.

Møtet åpna i god atmosfære. De fleste var svært letta over at det hele nå var over. Sjønt det var mange syn representert og en del ikke ennå hadde avgjort om de ville gå ut av SF, var tonen svært vennskapelig. Noen få meinte det som hadde skjedd var dypt tragisk, men andre meinte splittelsen ville være til gagn for arbeiderklassen og sosialismens sak i Norge.

Stratosmøtet sendte ut flere uttalelser. Eyvind Viken (form. i Oslo SF fram til bruddet) hadde lagt fram en uttalelse på landsmøtet alt like etter bruddet, denne blei nå tiltrådt av flertallet i Oslo SFs styre. Møtet vedtok en uttalelse fra alle utenom delegatene fra finnmark, disse sendte ut sin egen (alle de nevnte uttalelsene finnes i denne bulletinen).

På slutten av møtet skjedde en uheldig episode, som mange kamerater seinere har fått referert i nokså forskjellige versjoner. Det gjalt spørsmålet om et "koordineringsråd" for å samordne kontakten mellom de som hadde stått til venstre under landsmøtet. Fleire forslag kom først opp som ville logge dette utafør Oslo, og uten at tidlågere medlemmer av SFs sentralstyre deltok. På grunn av dette kom Ole Koproitan med et uheldig forma angrep på SUF. Dette blei så fulgt opp av Kjell Byggstad og Svein Johansen. SUF blei anklaga for å ville ha "monopol" på politisk virksomhet, og man påsto at SUF ville "manipulere oss A SF-ere".

Denne episoden virka en stund uheldig på møtet. Vi trur likevel at den ikke bør overvurderes. Gjennom diskusjon og kritikk kan man igjen komme fram til enhet med de kameratene som førte fram disse uheldige angrepene på SUF.

Stratosmøtet var først og framst en manifestasjon av indre solidaritet i det som til da hadde vært venstre i SF. Det betydde også solidaritet med og støtte til SUF. Derfor var det alt i alt en bra ting for den revolusjonære bevegelsen i Norge.

E) Konklusjon.

SFs landsmøte understrekte at SUF hele tida har hatt rett i sin vurdering av høyrefløyen i SF. Det avslørte at høyre for enhver pris ~~xxxx~~ ønsket splittelse med SUF og venstre i SF, og var villig til å gjøre alt for å oppnå dette.

De slutningene som må trekkes av dette, er sammenfatta i SUFs sentralstyres uttalelse. Fra nå av vil ingenting hindre høyre (som behersker partiapparatet) i å bruke kjøttvekta og bøddeløkse mot en venstreopposisjon som vil forsøke å utvikle SF bort fra dets småborgerlige og venstresosialdemokratiske politikk. SF har brutt med SUF og venstre, SUF og venstre er nå nødt til å bryte med SF.

Landsmøtet viste også at svært mange slutta opp om SUF og venstre. Store deler av SF har gjennomgått en kraftig venstreutvikling i den siste tida. Dette gjalt framst de mest aktive i partiet på grunnplanet, og de med mest typisk industriarbeiderbakgrunn. Den bevegelsen som disse utgjør, er ennå uensartet og med meget ujamt skoleringsnivå, men den representerer et viktig reservoar for den revolusjonære rørsla i Norge.

Ved at SF har drevet fra seg disse folkene, har partiet gitt seg sjøl ulivetsåret. Som Axel Larsens danske SF og Hermanssons svenske VP"K" vil det framleis kunne beholde en viss tallmessig styrke. Men dette kan bare bli reint forbigående, nå som de mest aktive og klassebevisste elementene er drevet bort. På lengere sikt hører et parti av daukjøtt og småborgere til de døende krefter. Det vil råtne opp, falle fra hverandre og forsvinne.

SUF er kommet ut av kampen mot høyre i SF uten skader. Kampen har tvert imot stålsatt SUF, forent SUF innad og gitt verdifull erfaring.

Dette viser at SUF har gjort rett i å stille seg på den vitenskapelige, proletariske sosialismens grunnlag. Dette grunnlaget gjør oss i stand til å oppnå stadig bedre enhet, sånn at vi i økende grad kan stå mot klassefiendens stormangrep og tillføyse ham harde slag.

Ved å tilegne oss proletariatets ideologi og kaste vrak på borgerskapets ideologi har vi vunnet den styrken vi trengte for å vinne fram. Av særlig viktighet har disse vedtaka vært :

Vedtaket om å studere Marxismen-Leninismen, Mao Tse-tungs tenkning,

SUFs nye politiske plattform,

Vedtaket om å tillempe den demokratiske sentralsimen i SUF.

Ved å holde fast på vedtaka fra SUFs 4. og 5. landsmøter og gå videre på den veien de peker ut, vil SUF vinne fram til Seier !

SUF ekskludert av SF's landsmøte

Uttalelse fra SUF's sentralstyre:

Vedtaket fra SF's landsmøte om opprettelse av nye ungdomsgrupper betyr i praksis opprettelsen av en ny ungdomsorganisasjon. Partiets tidligere ungdomsorganisasjon SUF er dermed ekskludert. Samtlige medlemmer og varamenn i SUF's sentralstyre vil etter dette være tvunget til å gå ut av partiet.

Politisk betyr landsmøtet en avgjørende høyredreining av SF. Partiet har ikke lenger noen mulighet til å bli et skikkelig redskap for arbeiderklassens interesser.

Til tross for innslaget av fagforeningsfolk i lokallaga har SF fortsatt ingen faglig politikk. Det har derfor ingen mulighet til å støtte arbeidsfolks kamp i de spørsmål som idag er presserende: strukturrasjonaliseringa, tidsstudier (MTM) o. l.

Landsmøtet brøt ned de siste skrankene som har hindret høyrekreftene i å inngå et samarbeid med Det Norske Arbeiderparti. SF har nå definitivt blitt et anti-marxistisk sosialdemokratisk parti.

Valget av et sentralstyre med enkelte representanter for partiets "sentrumsfløy" endrer ikke de grunnleggende trekk i dette bildet.

Landsmøtets splittelsesvedtak har derfor umuliggjort et fortsatt arbeid også for venstrefløyen i SF.

SUF-aksjonen 1969 med medlemsverving gjennom borgerlig presse viste at bruddet med SUF og venstrekreftene kommer samtidig med at partiet blir åpnet til høyre. Denne linja ble stadfestet av landsmøtet.

SUF vil derfor måtte føre en politisk kamp mot SF's ledelse på samme måte som mot ledelsen i de andre sosialdemokratiske organisasjoner i arbeiderbevegelsen. Samtidig vil SUF samarbeide med alle progressive krefter som foreløpig forsøker å fortsette kampen innenfor SF sjøl om vi tror en slik partiopposisjon på lengre sikt vil være dømt til å mislykkes.

På lengre sikt har splittelsen understreket nødvendigheten av å opprette et nytt revolusjonært klassekampparti.

Men et slikt parti kan ikke skapes på en dag. Derfor vil ikke et parti eller forbund kunne opprettes på kort sikt.

Bare gjennom diskusjon og felles handling mellom de revolusjonære kreftene i og utenfor de eksisterende organisasjoner kan det skapes en felles plattform for de som støtter arbeiderklassens kamp mot kapitalisme og imperialism.

Oslo 10/2-69

SJOFLE BESKYLDNINGER MOT SUF

Splittelsen mellom SF og SUF er nå et faktum. Denne splittelsen er et resultat av en bevisst kampanje fra høyrefløyen i SF, som helt siden SUF begynte å få karakter av en revolusjonær sosialistisk organisasjon, har nytta alle midler i kamp mot nettopp denne revolusjonære frammarsj i ungdomsorganisasjonen. De metodene som er tatt i bruk, avslører høyrefløyen bedre enn noe annet.

I Orientering nr. 34 1968 skriver redaktør Cordtsen: "Det er da også et litt muntert paradoks at de som nå krever underkastelse og lojalitet innad i SUF - og som også ofte er medlemmer av SF - selv benytter sine demokratiske rettigheter meget intenst når det gjelder å angripe partiet utad."

Dette er blank løgn. SUFs vedtak om å tillempe den demokratiske sentralismen innebærer ikke noen underkastelse innad overfor ledelsen i organisasjonen. Tvert imot forplikter dette vedtaket at det stadig føres grundig debatt før vedtak fattes. Når det arbeides for lojalitet blant medlemmene, er det snakk om en lojalitet overfor organisasjonen utad. Denne lojaliteten har SUF respektert og fullt ut fulgt opp også når det gjelder SF. SUF har aldri tidligere angrepet partiet utad. Derimot har høyrefløyen i SF meget flittig brukt både borgerpresse, TV og radio til å angripe SUF utad. Jfr. Løfsnes' uttalelse til Høyres pressebyrå rett etter SUFs landsmøte høsten 1968. Finn Gustavsen kviet seg ikke engang for å angripe SUF fra Stortingets talerstol i trontaledebatten. Finn Gustavsen har ved flere anledninger, bl.a. på en distriktskonferanse på Trofors i Helgeland i begynnelsen av januar servert en rekke løgner om SUF. En del av disse er referert i lederartikkelen i Ungsosialisten nr. 1 - 1969.

Under SFs landsmøte så en av delegatene, en kjent SFer som har lagt ned mye arbeid i partiet gjennom mange år, seg nødt til skriftlig å framlegge følgende:

Til SFs 6. landsmøte:

Under behandlingen av forslaget fra Finn Gustavsen om prøveavstemning over hvilket forslag som skulle legges til grunn for redaksjonskomiteens arbeid, hadde jeg et alternativt forslag om at landsmøtet først skulle drøfte hvordan redaksjonskomiteen skulle gå fram for om mulig å finne en løsning som kunne samle partiet. Det eneste som kunne hindre en splittelse av partiet var et sterkt krav fra landsmøtet overfor redaksjonskomiteen om å finne et reelt kompromiss.

Dirigenten nektet meg å sette fram et slikt forslag før Gustavsens prøveavstemningsforslag ble vedtatt satt opp til votering. Etter min mening ble avgjørelsen om å splitte SF tatt allerede ved dette vedtak. Splittelsen ble satt i verk ved direkte manipulasjon fra dirigenten.

På denne bakgrunn vil jeg være så ufin å legge fram følgende opplysninger jeg har fra private samtaler, da dette vil være nyttige opplysninger for landsmøtet.

- 1) Under en privat samtale med Finn Gustavsen på den siste faglige landskonferanse sa Gustavsen at "vi skal legge fram forslag om å kaste ut SUF på en slik måte at vi ikke får skylden for splittelse. Vi (han mener vel her Orienteringskretsen) er eksperter på å få til splittelse uten at vi får skylden."
- 2) Det er videre nyttig for landsmøtet å være merksam på at styret i Orientering har solgt 250 aksjer for det meste til SFU-ungdom utplukket av Tønnes Thorsen. Dette for å hindre at de 40 SUF-lag som har fått tildelt aksjer i Orientering skal få noen reell innflytelse på Orienterings generalforsamling.
- 3) SF-aksjon 69 har registrert alle medlemmer under 30 år og er i stand til å opprette en landsomfattende SFU-aksjon allerede i dag.

Svein Gåsemyr

Forslag til SFs landsmøte.

Sentralstyremedlemmene Knut Løfsnes, Ola Bonnevie, Finn Gustavsen, Gunnar Nilsen, Gunnar Tønner og Kari Hagemann slutter seg i prinsippet til forslaget til Erik Lie Fredriksen (ny §2):

"Medlemsskap er åpent for alle over 15 år som ikke er tilsluttet andre politiske partier, disse partiers ungdomsorganisasjoner eller organisasjoner som motarbeider demokrati, flerpartisystem og parlamentarisme. Innmelding skjer til bostedslag eller bedriftslag. Der slike ikke finnes skjer innmelding til nærmestliggende

lag eller i unntakstilfeller til fylkespartiet. Medlemskap oppnåes bare ved utfylling av partiets innmeldingsskjema. Partiet bygger bare på individuelt medlemskap."

Disse medlemmene foreslår følgende:

"Landsmøtet innskjerper at vedtektenes §2 forutsetter personlig innmelding i partiet gjennom utfylling av "partiets innmeldingsskjema". Det var forutsetningen at dette skulle innebære den politiske realitet at nye medlemmer sa seg enig i partiets prinsipielle grunnsyn.

Landsmøtet bør pålegge sentralstyret å trykke et innmeldingsskjema, hvor søkeren må godta den prinsipperklæring landsmøtet vedtar. Skjemaet blir obligatorisk i alle lag."

LANDSMØTEMINDRETALLETS UTTALELSE FRA "STRATØRMØTET".

For å forklare hvorfor 67 delegater gikk fra SFs landsmøte har vi vedtatt følgende: Flertallet på SFs sjette landsmøte er blitt brukt til å sette partiets vedtekter til side. Disse vedtektene skulle beskytte mindretallets rettigheter i partiet. Vedtektsbruddene har gjort ethvert mindretall i partiet rettsløst. Videre har flertallet besluttet å opprette en konkurrerende ungdomsorganisasjon til SUF. Derved opphører SUF å være SFs ungdomsorganisasjon. Det framtidige rekrutteringsarbeid for partiet vil derved skje gjennom en ny ungdomsorganisasjon som ligger klart til høyre for SF som eksisterte før det sjette landsmøtet. Dette har svekket venstrekraftene i partiet. Beslutningene på SFs sjette landsmøte har dermed på en avgjørende måte endret partiets karakter og svekket det som et redskap for arbeiderklassen i Norge. Mindretallet på SFs sjette landsmøte vil ta avstand fra disse vedtak. Vi vil oppfordre til fortsatt solidaritet med SUF og de andre progressive krefter innenfor arbeiderbevegelsen.

SUFs forhold til SF etter landsmøtet.

Uttalelse fra Sosialistisk Ungdomsforbunds landskonferanse.

SUFs landskonferanse slutter opp om de vedtak som blei fatta på SUFs 5. landsmøte. Særlig viktig er disse vedtaka:

Om studiet av Marxisme-Leninisme, Mao-Tse-tungs tenkning.

SUFs politiske plattform.

Om tillempinga av den demokratiske sentralismen i SUF.

SUF må fortsette arbeidet med å utvikle seg til å bli en revolusjonær klassekamporganisasjon i samsvar med den linja disse vedtaka har pekt ut.

SFs 6. landsmøte betydde en avgjørende politisk høyredreining av partiet. Landsmøtet stadfestet en antimarxistisk og sosialdemokratisk politisk linje. Samtidig står SF uten skikkelig praksis når det gjelder faglig politikk, distriktspolitikk, problemene for ungdom under utdanning osv. Spørsmål som strukturrasjonaliseringer, tidsstudier, nye lønssystemer osv. har partiet ingen linje overfor. Et er derfor uegnet som redskap for arbeiderklassens kamp i Norge.

Vedtaket som tillot opprettelsen av såkalte "SF-ungdomsgrupper" SFU, betyr i praksis at SUF er ekskludert fra SF. Samtidig har de som førte an i SF-aksjonen 69 flertallet i det nye sentralstyret. Venstrefløyen i SF er isolert, samtidig som det er foretatt masseinnmelding av elementer som står fremmed for sosialismen.

Landskonferansen oppfordrer derfor alle SUF-ere og SF-ere til å gå ut av SF, og aktivt bekjempe SFs nye ledelse. Samtidig går vi inn for fortsatt samarbeid med andre revolusjonære krefter i arbeiderbevegelsen og de progressive kamerater i SF som ennå ikke har innsett at de fra nå av vil få umulige arbeidsvilkår i partiet.

I samsvar med SUFs vedtekter, der det blir slått fast at man ikke kan være medlem av SUF og samtidig stå i konkurrerende ungdomsorganisasjoner, er SUF-medlemskap uforenlig med deltakelse i/og arbeid for SFU grupper.

Arbeiderklassen i Norge kan bare vinne fram til seier dersom det har tjenlig redskap. Dette redskapet må være et revolusjonært klassekampparti. Et slikt parti finnes ikke i dag.

Det kan heller ikke opprettes på kort sikt. Felles diskusjon og felles behandling mellom de revolusjonære kreftene i arbeiderbevegelsen, i og utenfor de eksisterende organisasjoner, er det eneste som kan skape en felles plattform for arbeiderklassens kamp mot opportunisme, kapitalisme og imperialisme.

SUFs viktigste arbeidsoppgaver fram til landsmøtet.

Intern resulasjon fra SUFs landskonferanse.

I forbindelse med den nye situasjonen som har oppstått i SUF etter bruddet med SF, vil SUFs landskonferanse peke på en del av de arbeidsoppgavene som blir sentrale for forbundet og de enkelte laga fram til neste landsmøte.

Det nye forholdet til SF gjør at det blir svært viktig at alle SUF-ere går ut av SF så snart som mulig. Samtidig bør man arbeide for å trekke flest mulig bra kamerater ut av SF, og utvikle et godt lokalt samarbeid med dem. Vi bør ~~også utvikle~~ utvikle et godt lokalt samarbeid med progressive kamerater i NKP, men heller ikke NKP er noe alternativ for SUF-ere.

Til slutten

Studiene må bli en hovedoppgave for alle lag, og landskonferansen vil i den forbindelse henvise til landsmøtevedtaket om studier av, Marxismen-Leninismen og Mao Tse-tungs tenkning. Bare gjennom en heving av skoleringsnivået vil vi være i stand til å føre en effektiv kamp mot opportunismen og sosialdemokratiet, noe som for oss vil være en viktig del av klassekampen. Skoleringa må sjølsagt settes i sammenheng med det praktiske arbeidet vi står overfor.

Landskonferansen vil i den sammenheng inskjerpe betydninga av det fagøge arbeidet. gjøres til en hovedoppgave for hele forbundet. Samtidig må sjølsagt vært lag ved analyse av den konkrete situasjon finne ut hvilken hovedoppgave laget bør stille seg i det praktiske arbeidet, og konsentrere seg om dette.

Den nye situasjonen vil sette SUF på en viktig prøv, og det er derfor viktig at organisasjonen vår konsolideres og styrkes. Derfor må vi legge stor vekt på arbeidet med å tillempe den demokratiske sentralismen. Hvordan dette skal gjøres, må nå diskuteres i alle lag.

~~SOSIALISTISK UNGDOMSFORBUND,~~

boks 6159, Etterstad,
Oslo 6.

Til alle som forlot SF-landsmøtet.

Oslo, 12. februar 1969.

Kamerater!

Landsmøtet i Sf er over. Landsmøtets flertall avviste "både byråkratisk og demokratisk sentralisme" og "tesen om proletariatets diktatur". Ved å oppfordre til danning av nye ungdomsgrupper med rett til utadvendt, rekrutterende virksomhet, foretok partiet et brudd med SUF. Dermed skjedde en klar avgrensning mot venstre. Dette rammer ikke bare SUF, men også i høyeste grad dem som har utgjort en venstreopposisjon innfor partiet. Særlig fordi landsmøteflertallet allerede under konstitueringa godkjente de vedtektsbrudd høyrefløyen hadde begått for å tvinge fram en splitteise. Dette gjør at et venstreorientert mindretall i partiet blir fullstendig retteløst og får sine arbeidsmuligheter atskillig redusert. Landsmøteflertallets klare tilsidesetting av vedtektene innebærer også at SF ikke bare avgrenses mot venstre, men åpnes fullstendig mot høyre, idet deri såkalte SF-aksjon 69's vervingsmetoder blei anerkjent. De siste skrankene mot samarbeidet med sosialdemokratiet blei brutt ned.

Ettersom bruddet på landsmøtet kom nettopp i forbindelse med spørsmålet om nye ungdomsgrupper, blei SUF stående nokså sentralt i det som skjedde. I denne situasjonen betydde det svært mye for oss at så mange av landsmøtedelegatene ga uttrykk for sin solidaritet med SUF ved å følge oss ut av landsmøtet. Denne enhetlige oppførelsen ga oss styrke og handlekraft i en vanskelig situasjon.

Vi håper at det også i tida framover vil være mulig å bevare denne kontakten med hverandre, slik at vi fortsatt kan samarbeide og handle enhetlig. Sjøl om SF nå ser ut til å ha svikta, er det etter vår oppfatning uhyre viktig at ingen av oss går i passivitet. I denne situasjonen som nå er oppstått, er det viktigere enn noen gang før at vi som utgjorde venstrefløya i SF driver politikk så samla og effektivt vi kan. Det at SF svikter betyr på ingen måte slutten på det revolusjonære arbeidet her i landet. Det betyr bare at slikt arbeid heretter må fremmes på en annen måte og gjennom andre kanaler enn før.

I dette arbeidet håper vi sjølsagt også å kunne samarbeide med de av dere som ennå ikke har gått ut av SF men som blei like skuffa som oss andre over landsmøteflertallets manipulering og høyredreining.

Vi håper dere alle kan gi oss ei handsrekning ved å forsøke å styrke SUF-aktiviteten og hjelpe SUF-laga på de forskjellige stedene rundt om i landet.

Dersom dere er interessert i å motta de forskjellige bulletiner, skrifter, studiemateriell etc. som SUF utgir, vil vi svært gjerne høre fra dere. Vårt organisasjonsapparat står til alle revolusjonære krefters disposisjon !

KAMERATSLIG HILSEN

FOR SUF

Sigmund Grønmo, formann.

AKP
1919

1919

Den første kongressen ble holdt i Oslo i 1919. Her ble det besluttet at partiet skulle ha et nytt program og en ny organisasjon. Dette ble grunnlaget for den moderne AKP.

Partiet ble etablert som en sammenslutning av tidligere venstrepartier. Dette ble grunnlaget for den moderne AKP.

Partiet ble etablert som en sammenslutning av tidligere venstrepartier. Dette ble grunnlaget for den moderne AKP.

Partiet ble etablert som en sammenslutning av tidligere venstrepartier. Dette ble grunnlaget for den moderne AKP.

Partiet ble etablert som en sammenslutning av tidligere venstrepartier. Dette ble grunnlaget for den moderne AKP.

Partiet ble etablert som en sammenslutning av tidligere venstrepartier. Dette ble grunnlaget for den moderne AKP.

AKP

1919

AKP